
Jeg sov, men mit Hjerte vaaged; jeg
hørte min Elskede banke

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Jeg sov, men mit Hjerte vaaged; jeg hørte min Elskede banke",
i: *Mindeudgave Digte*, side: 159, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Jeg sov, men mit Hjerte vaaged; jeg hørte min Elskede banke

Jeg sov, men mit Hjerte vaaged; jeg hørte min Elskede banke:
„Luk op, min Søster, Veninde, min rene, min eneste Tanke!
skal her med Dugg paa mit Hoved og Regnstænk i Haaret jeg staa?“
Men jeg har jo lagt min Kjole, skal saa paany ta' den paa!
og vasket jeg har mine Fødder, saa smudser jeg dem jo igen.
Da vinked igennem Vindvet herind med Haanden min Ven.
Et Væld modstridende Tanker brød over ham op i mit Sind.
Saa rejste jeg mig for at lukke ham, min Elskede, ind.
Jeg greb i Hast min Parfume at dulme Sveden, der randt
mig ned ad de skælvende Fingre, da Dørens Haandtag de fandt.
Saa aabnede jeg for min Elskte – og saa var han gaaet sin Vej.
Nu havde hans Bøn bestemt mig, saa frem jeg var traadt – o nej!
Jeg maatte da ud for at lede, men intetsteds blev jeg ham vær;
jeg raabte og kaldte paa ham, men ikke gav mig han Svar.
Betjentene glaned paa mig, en af dem loved mig Stryg,
og Nattesværmerne pifted – jeg løb kun, kærlighedssyg.
Da sent jeg vakled tilbage – o Lykke som aldrig før:
den Mand, der betyder mig Livet, stod ventende bleg i min Dør.